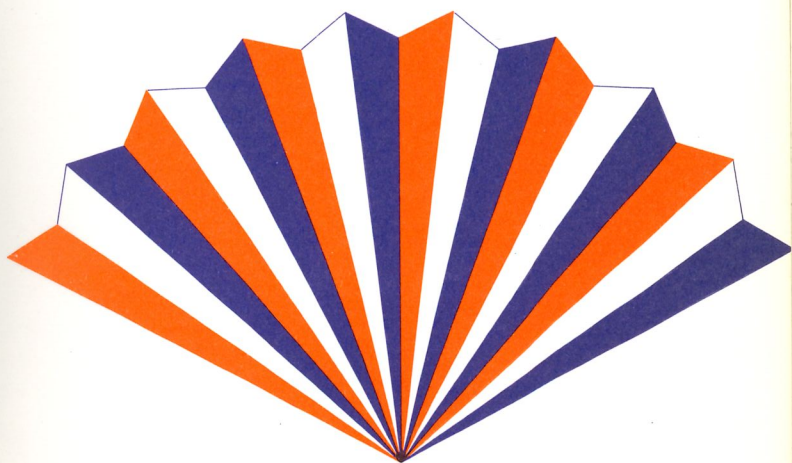

Holland Festival 1973

De Nederlandse Operastichting

Aida

Giuseppe Verdi

Amsterdam – Theater Carré
25, 28, 30 juni, 2 en 6 juli 1973

**De Nederlandse
Operastichting**

Aida

Giuseppe Verdi

Libretto Antonio Ghislanzoni

Muzikale leiding	Edo de Waart
Regie	Götz Friedrich
Dekors	Reinhart Zimmermann
Lichtregie	Joergen Mydtskov
Kostuums	Jan Skalicky

Aida	Pauline Tinsley
Amneris	Montserrat Aparici
Radames	Giovanni Gibin
Amonasro	Jan Derksen
Ramfis	Maurizio Mazzieri
Farao	Henk Smit
Priesteres	Tine van Grootel
Bode	Jan Blinkhof

Het Rotterdams Philharmonisch
Orkest
Het versterkt Nederlands
Operakoor
Koordirigent : Cor Olthuis
Koorschool St. Bavo te Haarlem
o.l.v. Jan Valkenstijn
De Kon. Militaire Kapel o.l.v.
Kapitein A. Posthumus
Het Nationale Ballet
Choreograaf : Toer van Schayk
Solisten : Ineke Huissen,
Marylène Paire, Erna Droog,
Sonja Geerlings, Ronald Sniijders,
Luis Fuentes, René Lejeune,
Henny Jurriëns
Leerlingen balletacademie
'Nel Roos' o.l.v. Ria Koning

Kostuums vervaardigd in
Düsseldorf o.l.v. Hans-Günter
Willerscheidt
Dekors vervaardigd in eigen
atelier o.l.v. Nico Out
Pruiken en grimewerk o.l.v.
Henk van Dreumel

pauze na het tweede bedrijf

Edo de Waart

Götz Friedrich

Reinhart Zimmermann

Inhoud

Een jonge Egyptische officier, Radames, bemint heimelijk de slavin Aida, waarvan aan het hof niemand weet, dat zij de dochter is van de koning van Ethiopië, Amonasro. De liefde tussen Aida en Radames – vanuit een oogpunt van heersende maatschappelijke conventies toch al precair – moet bovendien geheim blijven, omdat ook de dochter van de farao, Amneris, de officier bemint. Om uit deze impasse te geraken zal Radames als veldheer moeten triomferen in een beslissende oorlog tussen Egypte en Ethiopië. Hij zal – met andere woorden – een volk moeten onderwerpen aan de heerschappij van de farao, waartoe zijn geliefde behoort. Triumfeert Radames – en dat hoopt hij – dan zullen zijn aanzien en macht zo aanzienlijk worden, dat hij Aida van haar slavernij kan bevrijden, waarna niets meer een huwelijk in de weg zal staan.

Eerste Akte

Wanneer de opera begint hoort Radames van de opperpriester Ramfis, dat er sprake is van een inval van de Ethiopiërs in Egypte, en dat een jonge Egyptische officier op aanwijzing van de godin Isis tot opperbevelhebber van de strijdkrachten benoemd zal worden. In recitatief en aria 'Celeste Aida' geeft Radames uiting aan zijn hoop als veldheer van de Egyptenaren te triomferen, en aan zijn verlangen, Aida naar de troon te voeren, zonder er zich van bewust te zijn, dat deze visioenen onverenigbaar met elkaar zijn. Amneris verschijnt en probeert hem ertoe aan te zetten zijn liefde kenbaar te maken. Plotseling ontwaakt haar wantrouwen wanneer zij waarneemt hoe Radames reageert als Aida zich bij hen voegt, ongerust over de berichten over een nieuwe oorlog.

In het dan volgende terzet belijden de drie hun specifieke gevoelens: Aida haar angst voor de komende oorlog met haar landgenoten en haar liefde voor Radames – Amneris haar gespeelde sympathie voor Aida en haar jaloezie jegens Radames – de officier zijn bevangenheid zijn liefde voor Aida thans reeds kenbaar te maken.

Een fanfare kondigt een bijeenkomst van farao's ministerraad aan, waarop ook Ramfis en zijn priesters verschijnen. Het bericht van een gewonde officier over de stormachtige opmars en het spoor van vernieling van de Ethiopiërs maakt de Egyptenaren uiterst fanatiek in hun oorlogsbereidheid. Wanneer Radames door Ramfis voor de zegen naar de tempel geleid wordt, nemen Amneris en farao's ministerraad afscheid van hem met de opwekking 'Ritorna vincitor'. Ook Aida stemt terwille van haar liefde voor Radames met deze opwekking in. Alleen achtergebleven wordt haar als een schok duidelijk, wat deze wens voor haar land, haar volk en haar familie betekent. In uiterste verscheurdheid van gevoelens hoopt zij op de vernietiging van het Egyptische leger, maar beseft tevens, dat zulks de dood van haar geliefde tot gevolg heeft. In opperste vertwijfeling wendt zij zich tot de goden.

In de tempel wordt Radames tijdens een kultisch ritueel ter ere van de godheid Fta psychisch en fysiek voorbereid op de vervulling van zijn opdracht: goden en vaderland te verheerlijken als triomfator over de Ethiopiërs. In een sterk magische atmosfeer ontvangt hij het heilige oorlogszwaard.

Tweede Akte

Vol verlangen wacht Amneris temidden van haar hofdames op de terugkeer van Radames. aria 'Oh, vieni amor mio'. Zij wordt voor de triomfantelijke intocht van de overwinnaar feestelijk gesoigneerd en gekleed. Maar voor het zover is wil zij duidelijkheid over de gevoelsbetrekkingen tussen Aida en Radames. Via een voorwendsel – Radames zou tijdens de strijd omgekomen zijn – lukt het haar Aida zover te krijgen, dat zij haar liefde jegens Radames bekent. Woedend beveelt Amneris haar rivale naast haar, als slavin in het stof hurkend, de intocht van Radames gade te slaan.

De farao, zijn ministerraad en het volk verzamelen zich om de overwinnaar een feestelijke ontvangst te bereiden: 'Gloria all' Egitto'. De

priesters herinneren allen eraan de genade der goden niet te vergeten. Soldaten voeren de lijken van gesneuvelde veldheren aan. Dansende priesters vieren de heldendood van de slachtoffers, waarvan het stoffelijk overschot in de tempel gedragen wordt. Na rituele dansen kondigen met krijgstrofeëën beladen groepen de op handen zijnde entree van Radames aan. Hij wordt door de farao als redder van het land begroet. Wanneer de Ethiopische krijgsgevangenen voor de farao gevoerd worden herkent Aida in één van hen haar vader Amonasro. In het belang van zijn verdere strategische plannen met betrekking tot Egypte moet hij evenwel onherkenbaar blijven. De oppositie van de priesters trotserend, maar gesteund door het volk, verzoekt Radames de farao om vrijlating van alle Ethiopische gevangenen en slaven, dus ook van Aida. Zijn hoop blijkt ijdel wanneer de farao toegeeft aan de eis van Ramfis tenminste Aida en haar vader als gijzelaars vast te houden. Ten aanschouwe van het ganse volk reikt de farao vervolgens de hand van zijn dochter Amneris aan Radames, waarop luide jubel losbarst. Aida wordt door hevige smart geteisterd.

Derde Akte

Voor een tempel op een verlaten eiland in de Nijl wacht Ramfis op Amneris. De laatste nacht voor haar huwelijk met Radames moet zij temidden van de biddende gemeenschap der priesters doorbrengen. Niet ver van deze plek verwijderd wacht Aida op Radames, die zij nog eenmaal wil spreken. Zij is van mening, dat de vervulling van haar liefde voor altijd voorbij is. In de aria 'O patria mia' neemt zij innerlijk afscheid van haar vaderland. Plotseling staat haar vader Amonasro voor haar, die zich heeft weten te bevrijden om zich aan het hoofd van de Ethiopiërs voor een nieuwe oorlog met de Egyptenaren op te maken. Hij draagt zijn dochter op aan Radames het geheime oorlogsplan van de Egyptenaren te ontzutselen. Wanneer Radames verschijnt ontdekt Aida spoedig hoe verward zijn plannen wel zijn waarmee hij op het laatste moment het huwelijk met Amneris wil ontwijken om eindelijk verenigd te kunnen zijn met haar. Aida's smeekbede met haar te vluchten brengt Radames in grote gewetensnood. Onder de indruk van haar lieflijke aandrang is hij tenslotte bereid met haar naar de woestijn te vluchten, terwijl Aida van mening is dat Radames met haar naar haar land wil uitwijken. Wanneer Radames dan de geheime marsroute van de Egyptenaren prijs geeft komt Amonasro uit zijn schuilplaats te voorschijn en maakt zich aan Radames kenbaar als koning van Ethiopië. Radames meent door Aida bedrogen te zijn, maar desalniettemin raadt hij haar en haar vader aan te vluchten. Plotseling treden Amneris en Ramfis voor Radames, die er nog in slaagt een aanslag van Amonasro op Amneris te verhinderen en beider vlucht te dekken alvorens zich aan de opperpriester over te geven.

Vierde Akte

Amneris weet, dat Radames van hoogverraad beschuldigd is en dat de dood hem bedreigt. Haar bereidwilligheid alles te doen om Radames te redden heeft de overhand op haar gevoelens van wraak en jaloezie. In de tempel, niet ver van de gerechtszaal, laat zij Radames binnen leiden voor een gesprek. Hij weigert pertinent in te gaan op de dringende verzoeken van Amneris zijn houding aannemelijk te maken. Wanneer Radames van Amneris te horen krijgt, dat Aida erin geslaagd is te vluchten, is hij vastbesloten de doodstraf te ondergaan.

In doodsangst luistert Amneris de rechtszitting af. Radames zwijgt na iedere aanklacht, die Ramfis tegen hem inbrengt. De priesters veroordelen hem tot de dood: Radames zal levend ingemetseld worden in de gewelven onder de tempel. Wanneer Ramfis met de priesters de gerechtszaal verlaat smeekt Amneris hen nogmaals Radames het leven te laten, omdat zij ondanks alles van hem houdt. Maar de priesters wijzen haar verzoek onverbiddelijk af. Met inspanning van al haar krachten vervloekt Amneris de priesters, als zijnde huichelaars en doodsverachters.

Radames wacht op zijn stervensuur. Als een onwerkelijk wezen verschijnt Aida hem om met hem te sterven. Terwijl Amneris bidt om vrede en rust voor Radames neemt het paar afscheid van het leven in het duet 'O terra, addio'.

G.F./L.Sch.

Synopsis

Act I: In the Pharaoh's palace at Memphis, the High Priest of Isis, Ramphis, tells Radames, a young officer, that Egypt is endangered by an Ethiopian invasion. Radamès hopes for the command of the army against the enemy and looks forward to marrying Aida, the slave of Pharaoh's daughter, Amneris, who now appears on the scene. She is in love with Radamès, and has jealously noted his glances at Aida. Pharaoh and the priests enter, and the choice of Radamès as supreme commander is announced. Aida, who is (unknown to the Egyptians) a daughter of the Ethiopian King Amonasro, is torn between love for Radamès and her duty to her country.

In the Temple of Vulcan, Radamès is solemnly invested with consecrated arms.

Act II: Amneris, preparing for the triumphal return of the victorious Egyptian army, falsely tells Aida that Radamès has been killed in battle, so that Aida betrays her love for him. Scornfully, the Princess tells her slave that she has a Pharaoh's daughter as rival, and orders her to carry the victor's laurel that is to be placed on Radamès' brow.

The triumphal procession of Radamès enters the gates of Thebes. As a reward, Pharaoh bestows on him the hand of Amneris. Amonasro and the Ethiopian captives are brought in, and Amonasro conceals his identity and pretends that the King is dead. Radamès joins in his appeal for mercy for the Ethiopians. The priests oppose him, and it is decided that, while the rest shall be set free, Aida's father shall be kept in captivity.

Act III: By the banks of the Nile, Aida awaits Radamès, who has promised to meet her. Amneris enters the Temple of Isis to keep vigil before her marriage with Radamès. Amonasro, who has eluded his guards, orders Aida to discover from her lover the route to be taken by the Egyptian Army. Reluctantly she consents and, when Radamès arrives, persuades him to fly with her to Ethiopia, taking another route from that chosen by the army. He tells her the army is to advance through the gorge of Napata, and Amonasro, overhearing them, reveals himself. But before they can escape, Amneris and her guards intervene. While Aida and her father disappear, Radamès remains behind and is put under arrest.

Act IV: Amneris orders Radamès to be brought to her, and tries to win his love by promising to intercede for his life. But he is obdurate and is formally condemned to death by Ramphis and the priests.

In a vault beneath the temple of Vulcan, Radamès is buried alive. When the stone has been sealed, he discovers that Aida has concealed herself in the vault. They die in each other's arms, while above the priestesses enact their solemn dance and chanting, and Amneris laments the tragedy she has brought about.

Cor Olthuis

Jan Skalicky

Toer van Schayk

Agenda

Don Pasquale – Gaetano Donizetti

juni	di. 26	Amsterdam	20.15 uur	Stadsschouwburg
	do. 28	Scheveningen	20.15 uur	Circustheater

Rodelinda – Georg Friedrich Händel

juni	wo. 27	Rotterdam	20.15 uur	Schouwburg
	za. 30	Amsterdam	20.15 uur	Stadsschouwburg
juli	di. 3	Amsterdam	20.15 uur	Stadsschouwburg

Aida – Giuseppe Verdi

juni	ma. 25	Amsterdam	20.15 uur	Theater Carré
	do. 28	Amsterdam	20.15 uur	Theater Carré
	za. 30	Amsterdam	20.15 uur	Theater Carré
juli	ma. 2	Amsterdam	20.15 uur	Theater Carré
	wo. 4	Amsterdam	20.15 uur	Theater Carré
	vr. 6	Amsterdam	20.15 uur	Theater Carré

Die Fledermaus – Johann Strauss

aug.	di. 21	Amsterdam	20.00 uur	Stadsschouwburg
	wo. 22	Amsterdam	20.00 uur	Stadsschouwburg
	vr. 24	Amsterdam	20.00 uur	Stadsschouwburg
	za. 25	Amsterdam	20.00 uur	Stadsschouwburg
	zo. 26	Amsterdam	20.00 uur	Stadsschouwburg
	di. 28	Amsterdam	20.00 uur	Stadsschouwburg
	wo. 29	Scheveningen	20.00 uur	Circustheater
	do. 30	Scheveningen	20.00 uur	Circustheater

Il Barbiere di Siviglia – Giovanni Piasiello

sept.	wo. 19	Amsterdam	20.00 uur	Stadsschouwburg
-------	--------	-----------	-----------	-----------------

Het Eindhovens Barokensemble

Muzikale leiding	Jochem Slothouwer
Regie	Renato Capecchi
Dekors	Gerard Deen
Kostuums	Eugenie Brands

De rol van Bartolo wordt gezongen door Renato Capecchi